

Паріс повертається до Трої

Міфи троянського циклу

Уривок з книги «Легенди і міфи Стародавньої Греції» Миколи Куна

© Автор адаптації та перекладу – Олег Гнатюк

Після зустрічі з трьома богинями Паріс і далі жив у горах Іди, не знаючи, що зовсім скоро його життя зміниться назавжди. Тим часом у Трої цар Пріам і цариця Гекаба не переставали сумувати за сином, якого багато років тому вважали загиблим. Щоб хоч трохи вгамувати свій біль, Пріам наказав улаштувати великі святкові ігри на його честь. Переможцеві мав дістатися найкращий бик із царського стада.

Саме цього бика доглядав Паріс. Він дуже любив тварину й не хотів із нею розлучатися, тому вирішив особисто привести її до Трої. Так уперше за багато років юнак опинився в рідному місті, навіть не здогадуючись, що саме тут народився.

На міському майдані вже змагалися найкращі троянські воїни. Паріс із захопленням спостерігав за поєдинками, але невдовзі і сам відчув непереборне бажання випробувати свої сили. Він вийшов на арену і почав один за одним перемагати досвідчених суперників. Не зміг здолати його навіть уславлений Гектор, якого всі вважали наймогутнішим захисником Трої.

Поразка від невідомого пастуха страшенно образила синів Пріама. Вони не могли змиритися з таким приниженням. Особливо розгнівався Деїфоб: вихопивши меч, він кинувся на юнака, щоб убити його. Рятуючись, Паріс підбіг до жертovníка Зевса, адже кожен, хто шукав захисту біля святині, вважався недоторканим.

Саме там його побачила віща царівна Кассандра. Лише одного погляду їй вистачило, щоб зрозуміти: перед нею не простий пастух, а давно втрачений брат, син Пріама й Гекаби. Звістка швидко дійшла до царського подружжя. Радість Пріама й Гекаби була безмежною — вони нарешті знайшли дитину, яку багато років оплакували. Паріса урочисто привели до палацу й прийняли як законного царевича Трої.

Та тільки Кассандра не поділяла загального щастя. Вона благала батька не забувати давнього пророцтва, за яким саме Паріс стане причиною загибелі великого міста. Віща царівна намагалася застерегти всіх від майбутнього лиха, але її слова знову залишилися без уваги. Такою була воля Аполлона: Кассандра бачила майбутнє без помилок, проте ніхто й ніколи не вірив її передбаченням. І цього разу троянці відкинули її перестороги, навіть не підозрюючи, що доля Трої вже почала невідворотно здійснюватися.